

МЕТОДИ НАРАХУВАННЯ АМОРТИЗАЦІЇ НА ПІДПРИЄМСТВАХ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

асп. Тур О.М., студент Федоренко Т.О.

Становлення ринкової економіки в Україні, поява нових господарських структур різних форм власності, розвиток міжнародних економічних зв'язків зумовили необхідність удосконалення амортизаційної політики підприємств. Вивчення економічної сутності амортизації, вибір методів особливої актуальності набуває саме тепер, в умовах реформування як бухгалтерської системи України, так і економіки країни в цілому.

Амортизаційна політика є складовою облікової політики підприємства. Підприємствам надані широкі права щодо встановлення строків корисного використання (експлуатації) окремих об'єктів основних засобів та методів нарахування амортизації виходячи з умов їх використання. Від економічно обґрунтованого вибору цих факторів залежить і сума накопичених у прибутку амортизаційних відрахувань і поліпшення основних засобів в міру необхідності [1, 2].

На сьогодні відсутні чіткі правила (рекомендації) щодо вибору методу нарахування амортизації, який би був найкращим для підприємств різних організаційно-правових форм та галузей, об'єктів основних засобів та способів їх використання. Усі методи можна вважати рівноцінними, вони переслідують одну мету, але кожний з них для відповідних періодів корисного використання визначає різні суми. Тому важливе значення для вибору методів нарахування амортизації основних засобів є амортизаційна політика підприємства, яка б давала змогу альтернативно підійти до визначення розмірів амортизаційних відрахувань, здійснювати управління витратами і фінансовими результатами, накопичувати потрібні фінансові ресурси на відтворення основних засобів [1].

Як правило, підприємства України застосовують порядок рівномірного нарахування зносу (амортизації) по основним засобам протягом строку їх корисного використання, величина якого залежить від двох факторів: балансової вартості основних засобів та норм амортизаційних відрахувань.

До введення в дію Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» [3] балансовою вартістю вважалась первинна вартість

основних засобів, що складалась із купівельної вартості, витрат на транспортування, монтаж, встановлення і т. ін. Після введення у дію зазначеного Закону балансовою вартістю вважається залишкова вартість, яка дорівнює різниці між первинною вартістю та сумою нарахованого зносу. Тобто застосовується метод спадного залишку або метод дигресивної амортизації, при якому сума амортизаційних відрахувань з кожним кварталом стає меншою.

Взагалі, застосування методу спадного залишку в нашій країні дуже негативно позначається на підприємствах. Фактично у них скорочується джерело формування власних коштів[1].

Отже, Україна в умовах перехідної ринкової економіки повинна вдосконалювати амортизаційну політику, а саме треба змінити метод амортизації. Для цього, на мою думку, треба переходити до застосування методу прискореної амортизації. З її допомогою пом'якшується жорсткість неприскорених методів, зокрема і методу спадного залишку. Вибір методів особливо є актуальним саме тепер. Адже в Україні йде реформування як бухгалтерської системи України, так і економіки країни в цілому.

Література

1. Зябченкова Г. В. Амортизаційна політика підприємств [Електронний ресурс] / Г. В. Зябченкова // Економіка ринкових відносин. – 2008. - №1 – С.99-104. – Режим доступу до журн. : http://www.nbuv.gov.ua/Portal/Soc_Gum/Erv/2008_1.pdf

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 “Основні засоби” : за станом на 27 квітня 2000 року № 92 [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Офіційний веб-сайт Інформаційно-аналітичного центру “ЛІГА”. – Режим доступу до документу : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/ed_2009_09_25/an/17/REG4509.html.

3. Закон України «Про оподаткування прибутку підприємств»: за станом на 28 грудня 1994 року № 4 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Бібліотека Бухгалтерського Обліку. – Режим доступу до документу : <http://pro-u4ot.info/index.php?section=browse&CatID=20&ArtID=13>.